

אֲנֶרֶת יַעֲקֹב

- 1 (א) יַעֲקֹב עָבַד לֵאלֹהִים וּלְאָדֹנָי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֶל־הָעֵדָה הַפְּזוּרָה מִשָּׁנִים עָשָׂר הַשְּׂבָטִים שָׁלוֹם:
2 (ב) חֲשַׁבּוּ לָכֶם אַחֵי אֵדִי לְשִׁמְחָה אִם מִסּוֹת שְׁנוֹת
תִּקְרִינָה אֲתֶכֶם:
3 (ג) בְּדַעְתְּכֶם כִּי כוֹר בָּחַן אֱמוּנַתְכֶם יִתֵּן לָכֶם אֶת־כַּחַ
הַסֶּבֶל:
4 (ד) וּפְעֻלַת כַּחַ הַסֶּבֶל תִּהְיֶה שְׁלָמָה לְבַעֲבוֹר תִּהְיוּ
שְׁלָמִים וּתְמִימִים וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם דָּבָר:
5 (ה) וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יִחְסֹר חֲכָמָה יִבְקֹשְׁנָה וְתִתֵּן־לּוֹ
מֵאֵת הָאֱלֹהִים הַנֹּתֵן לְכָל בְּרוּחַ נְדִיבָה וְאִין־מְכָלִים
דָּבָר:
6 (ו) אֵדִי יִבְקֹשׁ בְּאֱמוּנָה וְלֹא יִפְסֹחַ עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים כִּי
הַפִּסֹּחַ עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים דּוֹמָה הוּא לְנָגִי הַיָּם אֲשֶׁר הֵם
עֲלִים וַיִּרְדּוּ מִפְּנֵי־רוּחַ:
7 (ז) וְהָאִישׁ הַהוּא אֶל־יִדְמָה בְּנִפְשׁוֹ כִּי־יִשָּׂא דָבָר מֵאֵת
יְהוָה:
8 (ח) אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבֹו פָחוּז הוּא בְּכָל־נְתִיבָתָיו:
9 (ט) אִילָם אֶחָ שָׁפֵל יִתְהַלֵּל בְּרוֹמָמוֹת נִפְשׁוֹ:
10 (י) וְעֲשִׂיר בְּשִׁפְלוֹת נִפְשׁוֹ כִּי כְצִיץ חֲצִיר כֵּן יַעֲבֹר:
11 (יא) כִּי כִצְאָת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ יִיבֹשׁ חֲצִיר אִמְלֵל צִיץ
וַיִּצְבִּי תִפְאָרָתוֹ נָבֵל כֵּן יִבֹּל הָעֲשִׂיר עַל־שְׂבִיל מְרוּצָתוֹ:

12 (יב) אֲשֶׁר־יֵאָמֵר הָאִישׁ הַנִּבְחָן בְּמִסָּה כִּי בַּהֲבָחֵנוּ יִשָּׂא
עֲטָרַת הַחַיִּים אֲשֶׁר־דָּבָר אֲדֹנִי לְאַהֲבָיו:

13 (יג) אֶל־יֹאמֵר הַנִּכְשֵׁל בְּמִסָּה הָאֱלֹהִים נִסָּה אֹתִי כִּי
כַּאֲשֶׁר אֵין מִנְסָה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרָע כֵּן גַּם־הוּא לֹא־יִנָּסֶה
אִישׁ:

14 (יד) אַךְ כָּל־אִישׁ תֹּאנֹת נַפְשׁוֹ תִּנְסֶהוּ כִּי יִמְשֹׁךְ
וַיִּלְכֹּד־בָּהּ:

15 (טו) וְהַתֹּאנֹה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִרְתָּה תִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא
כַּאֲשֶׁר הוּא שָׁלֵם יוֹלִיד מָוֶת:

16 (טז) אֶל־תִּתְּעוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אַחֵי הַיִּקְרִים:

17 (יז) כָּל־מִתְּנֶה טוֹבָה וְכָל־תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה יִרְדֹּת מֵעַל
מֵאֵת אָבִי הַמְּאֹרֶת אֲשֶׁר אֵין־תְּלִיפּוֹת לוֹ אֵף לֹא צִל
תְּמוּרָה:

18 (יח) וְהוּא בָּאוֹת נַפְשׁוֹ הוֹלִיד אֶתְּנוּ בְּדָבָר אֲמֹתּוֹ
לְהִיּוֹת לוֹ כְּרֹאשִׁית תְּבוּאוֹתוֹ בְּתוֹךְ יְצוּרָיו:

19 (יט) לָכֵן אַחֵי הַיִּקְרִים יְהִי כָל־אִישׁ מִכֶּם מִהִיר לְשִׁמְעַ
בִּשְׁשׁ לְדָבָר וּבִשְׁשׁ לְקִצְף־קִצְף:

20 (כ) כִּי־קִצְף אָדָם לֹא יִפְעַל צְדָקָת אֱלֹהִים:

21 (כא) עַל־כֵּן הִסִּירוּ מֵעֲלִיכֶם כָּל־גִּלּוּלִים וְכִבְדוּ
רַשְׁעָה וּבַעֲבֻנָּה תַחֲזִיקוּ בַתּוֹרָה הַנְּטוּעָה בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
יִשְׁבָּה לְהוֹשִׁיעַ לְנַפְשֵׁיכֶם:

22 (כב) וְרֹאוּ לְהִיּוֹת עֲשִׂים דָּבָר הַמְּצוּה וְלֹא רַק שְׂמֻעִים
לְאֲזֵן לְהַתְּעוֹת אֶת־נַפְשְׁכֶם:

23 (כג) כִּי הַשְּׂמֻעַ דָּבָר וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ נִמְשָׁל הוּא לְאִישׁ
הַמִּבֵּית תֹּאֵר פָּנָיו בִּרְאֵי מִלְּטָשׁ:

24 (כד) כי הוא מבית בִּפְנֵי וּבְרִנֵּה הוֹלֵךְ וְשָׁכַח מִה־תֹּארוֹ:

25 (כה) אַךְ הַשֵּׁם עֵינָיו בִּתְּוֹרָה הִתְמַיֵּמָה אֲשֶׁר חָפֵשׂ בָּהּ וְהִנֵּה בָּהּ תָּמִיד וְאֵינָנו שֹׁמֵעַ וְשֹׁכַח כִּי אִם־עָשָׂה הַדָּבָר לְמַעַנְהוּ הָאִישׁ הַהוּא יֵאָשֶׁר בְּמַעֲשָׂהוּ:

26 (כו) וְאִם־יִדְמָה אִישׁ מִכֶּם לִהְיוֹת עֹבֵד אֱלֹהִים וְלֹא יִשְׁמַר רֶסֶן לְשׁוֹנוֹ כִּי אִם־יִתְעַה אֶת־לִבּוֹ עֲבָדְתוֹ הֶבֶל הִיא:

27 (כז) זאת היא עֲבָדָה טְהוֹרָה וְתַמִּימָה לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ לְבַקֵּר יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת בְּמִצּוֹקוֹתֵיהֶם וּלְהַשְׁתַּמֵּר מִן־שֹׁמֵץ דָּבָר מִן־עֲרוֹת הָאָרֶץ:

פרק ב

1 (א) אֶל־תִּכְרִירוּ פָנִים אַחִי בְּאַמוּנַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינָנו אֲדוֹן הַכְּבוֹד:

2 (ב) כִּי אִם־יָבֹא אִישׁ אֶל־בֵּית הַכְּנִסָּת לְכֶם הָדוּר בְּטַבָּעוֹת זָהָב וְלִבּוֹשׁ מַחְלָצוֹת וּבֹא שֵׁם נָם־עָנִי בְּבִגְדִים צוּאִים:

3 (ג) וּפְנִיתֶם אֶל־הַלְּבוּשׁ מַחְלָצוֹת לֵאמֹר שְׂבָה־נָא פֹה בְּמוֹשָׁב נִכְבֵּד וְאֶל־הָעָנִי תֹאמְרוּן אַתָּה עֹמֵד שֵׁם אוֹ שֵׁב לְהִדָּם רִנְלִי:

4 (ד) הָאֵם לֹא לֵב וְלֵב בְּקִרְבָּכֶם וְאִם לֹא כְשִׁפְטִים חֲרָשֵׁי רַע אַתֶּם:

5 (ה) שְׁמַעוּנִי אַחִי הַיְּקָרִים הֲלֹא אֱלֹהִים בָּחַר בְּעַנְיִי הָאָרֶץ לִהְיוֹת עֲשִׁירִי אֲמוּנָה וַיִּרְשִׁי מַלְכוּת כְּאֲשֶׁר דָּבָר לְאַהֲבִי:

6 (ו) ואתם הובשתם פני העני הלא העשירים הם יעשקון ויסתבון אתכם למקום המשפט:

7 (ז) וגם השם הטוב אשר נקרא עליכם ישימו אתו לחרפות:

8 (ח) הנה אם תשמרו דת המלכות ככתוב בתורה ואהבת לרעה כמוד תיטיבו לעשות:

9 (ט) אולם אם תשאנו פנים תחטאו במעשיכם ועל-פי התורה תשפטו כפשעים בה:

10 (י) כי השמר את-כל-התורה ועבר אחת ממצותיה הוא אשם כעבר כל-מצותיה:

11 (יא) כי האמר לא תנאף גם-הוא אמר לא תרצח ואם-אתה לא נאפת אך רצחת פשע בתורה הנך:

12 (יב) ואתם כה תדברון וכה תעשון כעתדים להשפט על-פי התורה אשר חפש בה:

13 (יג) כי אין חסד בדין ללא חסד אך כח החסד יעז על-כח הדין:

14 (יד) אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין לו התוכל אמונה להושיע-לו:

15 (טו) אם אח או-אחות יהיו עירמים ואין להם לחם חקם:

16 (טז) ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם דבר שפתים:

17 (יז) כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מתה היא לבדה:

18 (יח) אָבֶל יֹאמֶר אִישׁ הֵן אַתָּה יֵשׁ אֱמוּנָה בְּךָ וְאֲנִי
יֵשׁ־לִי מַעֲשִׂים הֲרֵאֵנִי אֶת־אֱמוּנָתְךָ בְּבִלִי מַעֲשִׂיךָ וְאֲנִי
מִתּוֹךְ מַעֲשִׂי אֲרָאָךְ אֶת־אֱמוּנָתִי:

19 (יט) אַתָּה מֵאֲמִין כִּי אֱלֹהִים אַחֵד הוּא וְהִיטַבְתָּ
לְהֵאֲמִין וְגַם הַשָּׂדִים בֵּן וְאֲמִינוּ וַיַּחֲלִילוּן:

20 (כ) אֵךְ עָתָה רְעָה רוּחַ אִם חִפְצָתָ לְדַעַת כִּי אֱמוּנָה
בְּבִלִי מַעֲשִׂים מִתָּה הִיא:

21 (כא) הֲלֹא בְּמַעֲשָׂיו נִצָּדַק אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַעֲלֹתוֹ
אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גֹּב הַמִּזְבֵּחַ:

22 (כב) הֲנֶךְ רֹאֶה כִּי־הָאֱמוּנָה נִתְּנָה־כַּחַ לְמַעֲשָׂיו וּמִתּוֹךְ
מַעֲשָׂיו נַעֲשֶׂתָה אֱמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה:

23 (כג) וְהוֹקֵם הַפְּתוּב הָאֹמֵר וְהָאֲמִין אַבְרָהָם בִּיהִנֹּה
וַתַּחֲשֹׁב־לוֹ צָדִיקָה וְגַם נִקְרָא אֱהָב אֱלֹהִים:

24 (כד) הִנֵּה רֹאִים אַתֶּם כִּי בְּמַעֲשִׂים יִצָּדַק אִישׁ וְלֹא
בְּאֱמוּנָה לְבַדָּה:

25 (כה) וְכֵן גַּם־רָחֵב הַזִּזְנוֹה נִצָּדַקָה בְּמַעֲשֵׂיהָ כַּאֲשֶׁר
הִבִּיֵּאתָ אֶת־הַמְּלָאכִים אֶל־בֵּיתָהּ וַתִּשְׁלַחֲהֶם בְּדֶרֶךְ
אַחֲרָתָ:

26 (כו) כִּי כְמוֹ־גֹיֵף בְּלֹא נִשְׁמָה מֵת הוּא בֵּן גַּם־אֱמוּנָה
בְּבִלִי מַעֲשִׂים מִתָּה הִיא:

פרק ג

1 (א) לֹא תִקְיִמוּ מִכֶּם אַחֵי מוֹרִים רַבִּים בְּדַעְתְּכֶם כִּי
תִכְבֹּד עָלֵינוּ יַד־הַמִּשְׁפָּט:

2 (ב) כי רבות נכשלנו כלנו ומי אשר לא־יכשל בשפתיו איש תמים הוא וידיו רב־לו לשים מעצור לכל־בשרו:

3 (ג) הנה פי הסוס נבלם במתג לבעבור ישמע וינטה לפי רצונו:

4 (ד) והנה גם־אניות גדלות הנהדפות ברוח עזה וטה אתן מושוט קטן אל־אשר יחפץ רוח החבל:

5 (ה) כן גם־הלשון אבר קטן ומדברת גדלות איד מעט אש תבער יער גדול:

6 (ו) והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה בתוך אברינו מחללת כל־הבשר מלהטת גלגל הטבע ויקדת מאש גיהנם:

7 (ז) כל־מין בהמה ועוף ורמש וחיתו־ים נכבשים הם כלם כי האדם למינהו כבש אתם:

8 (ח) אך הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא מאין מעצור ומלאה חמת מות:

9 (ט) בה נברך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר נעשו בצלם אלהים:

10 (י) מפה אחד תצא ברכה וקללה לא־כן אחי לא־יעשה כן בכם:

11 (יא) התקיר באר מימיה מתוקים ומרים ממוצא אחד:

12 (יב) התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא תאנים כן ממים מלוחים לא יצאו מתוקים:

13 (יג) מי חכם ונבון בכם יראנו את־מעשיו מתוך

מַעֲגָלִי חַיִּי הַטּוֹבִים בַּעֲנֹת חֲכָמָתוֹ:
 (14) וְאִם־חֲמַת קִנְאָה בָּכֶם וּלְבַבְכֶּם יִגְרָה מְדוֹן לָמָּה
 תַּתְּהַלְּלוּ וּתְכַחֲשׁוּ נֶגֶד פְּנֵי הָאֱמֶת:
 (15) (טו) לֹא זֶה הַחֲכָמָה הַבָּאָה מֵעַל כִּי הִיא מְלֻמָּטָה
 לָאָרֶץ מִטְבֵּעַ הַבֶּשֶׁר אוֹ הַשָּׂדִים:
 (16) (טז) כִּי־בִמְקוֹם קִנְאָה וּמִדָּנִים שָׁם מְהוּמָה וְכָל־דָּבָר
 בְּלִיעַל:
 (17) (יז) אֲךְ הַחֲכָמָה הַיִּרְדֶּת מֵעַל טְהוֹרָה הִיא פִּיָּה תִפְתָּח
 לְשָׁלוֹם וּבַעֲנֹה דְבָרֶיהָ נֹחָה הִיא לְהַתְרַצוֹת מְלֵאָה
 רַחֲמִים וּפְרִיָּה טוֹב אֵין עֲמָה מִשָּׂא פָנִים וְאֵין חֲנֻפֶּה בָּהּ:
 (18) (יח) זֶה פְּרִי הַצְדָּקָה זָרַע לְבִטָּח לַעֲשֵׂי שָׁלוֹם:

פרק ד

1 (א) מֵאֵין תִּגְרָה וּמִלְחָמוֹת בֵּינֵיכֶם אִם לֹא מִתוֹךְ
 הַתְּאוֹת הַפְּרָצוֹת בְּאֶבְרִיכֶם:
 2 (ב) (ב) תִּתְאוּ וְאֵין לָכֶם תְּרַצָּחוּ וּתְקַנְאוּ וַיְדִיכֶם לֹא
 תַעֲשִׂינָה תוֹשִׁיָה תִתְגַּדְּרוּ וּתִלְחֲמוּ וְאֵין לָכֶם מְאוּמָה יַעַן
 לֹא שְׂאֵלְתֶם:
 3 (ג) (ג) שְׂאֵלְתֶם וְלֹא הִשְׁנַתֶם יַעַן בְּרָעָה שְׂאֵלְתֶם לְמֵלֵא
 מִשְׂאֵלוֹת תִּאֲוֹתְכֶם:
 4 (ד) (ד) הָאֵם לֹא יִדְעַתֶּם נֶאֱפִים וְנֶאֱפֹת כִּי־אֶהְבֶּת הָעוֹלָם
 אִיבָה הִיא לְאֱלֹהִים לְזֹאת אֶפּוֹא מִי הוּא הַחֲפֵץ לְהִיּוֹת
 אֶהְבֶּ הָעוֹלָם אִיב לְאֱלֹהִים יִחָשֵׁב:
 5 (ה) (ה) הָאֵם תִּחְשְׁבוּן כִּי הַמִּקְרָא יִזְהִיר לָרִיק וְהָרוֹחַ
 הַשָּׁכֵן בְּקִרְבָּנוּ הָאֵם תִּאֲוֹתוֹ קִנְאָה:

6(ו) אָכֵן הוּא נָתַן יָתֵר חֵן עַל־כֵּן הוּא אָמַר יְהוָה לַלְצִים
יְלִיץ וְלַעֲנוּיִם יִתֵּן־חֵן:

7(ז) לָכֵן הִפְנֵעוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים הַתִּנְצְבוּ בִּפְנֵי הַשָּׁטָן וַיְנוּס
מִפְּנֵיכֶם:

8(ח) קָרְבוּ אֶל־אֱלֹהִים וַיִּקְרַב אֲלֵיכֶם רַחֲצוּ יְדֵיכֶם
מִתִּי־אֹן הִזְכּוּ בִּלְבַבְכֶם בַּעֲלֵי לֵב וְלֵב:

9(ט) הַתַּעֲצְבוּ הַתְּאָבְלוּ וְהִלְלִילוּ שְׁחוּק יִהְפֹּד לָכֶם
לְאָבֵל וְשִׁמְחָה לְתוֹנָה:

10(י) הַשְׁפִּילוּ נַפְשְׁכֶם לִפְנֵי יְהוָה וְהוּא יָרִים אֶתְכֶם:

11(יא) אַחֵי לֹא תִדְבְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ הַמְדַּבֵּר בְּאָחִיו
וְהִדִּין אֶת־אָחִיו הוּא מְדַבֵּר בַּתּוֹרָה וְדִין אֶת־הַתּוֹרָה וְאִם
אֶת־הַתּוֹרָה תִּדִּין אֵינְךָ עֹשֶׂה תַּתּוֹרָה כִּי אִם־שִׁפְטָהּ:

12(יב) אַחֵד הוּא הַמַּחֲקֵק וְהַשֹּׁפֵט הוּא אֲשֶׁר תִּפְחַ בִּידוֹ
לְהַצִּיל וּלְאַבֵּד וּמִי אַתָּה הוּא כִּי תִשְׁפֹּט אֶת־עַמִּיתְךָ:

13(יג) הוּי הָאוֹמְרִים גִּלְכָּה לָנוּ הַיּוֹם אוֹ לְמָחָר לְעִיר
הַהִיא וְנִסְחָר שָׁם שָׁנָה אַחַת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ חָיִל:

14(יד) וְאַתֶּם לֹא תִדְעוּן מַה־יֵּלֵד יוֹם מָחָר כִּי מָה חַיִּיכֶם
קִיטוֹר יִרְאֶה כְּרִנֵּעַ וְאַחַר יַעֲלֶה בַתְּהוֹ:

15(טו) אַךְ כְּזֹאת עֲלִיכֶם לֵאמֹר אִם־יִרְצֶה יְהוָה וְנִחְיֶה
נַעֲשֶׂה כְּזֹאת אוֹ כְּזֹאת:

16(טז) רַק אַתֶּם מַתְהַלְלִים בְּגִאוּתְכֶם כָּל־תְּהִלָּה כְּזֹאת
רָעָה הִיא:

17(יז) וְכָל־הַיָּדַע לַעֲשׂוֹת כַּטּוֹב וְכִי־אֲשֶׁר וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ חֲטָאוֹ
יִשָּׂא:

פרק ה

(א) הוּי עֲשִׂירִי עָם זַעֲקוּ הִילִילוּ לְצָרוֹת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אֶתְכֶם:

(ב) עֲשֹׂרְכֶם רָקֵב וּבִגְדֵיכֶם יֹאכַל עֵשׂ:

(ג) תִּזְהָב יוּעַם הַכֶּסֶף יִשָּׁא וְהוֹן נִמָּאֵס הִזָּה יַעֲנֶה בְּכֶם לָעֵד וְאָכַל בְּשֹׂרְכֶם כָּאֵשׁ זֶה הוּא הָאוֹצָר אֲצִרְתֶּם לָכֶם לְיוֹם אַחֲרוֹן:

(ד) הִנֵּה שָׂכָר הַפְּעָלִים יִזְעַק שָׂכָר קִצְרֵי שְׂדֵתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂקְתֶּם וְזַעֲקַת הַקִּצְרִים בָּאָה בְּאֶזְנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: (ה) הַתַּעֲנִנְתֶּם בְּאֶרֶץ הַתַּעֲדִנְתֶּם וַיִּשְׁמַן לַבָּכֶם כִּמּוֹ לְיוֹם טִבְחָה:

(ו) הִרְשַׁעְתֶּם הַמִּיתֶם אֶת־הַצַּדִּיק וְהוּא לֹא־עָמַד בְּפָנֵיכֶם:

(ז) עַל־כֵּן דָּמוֹ אַחִי עַד־בֹּא הָאֲדוֹן הִנֵּה הָאִכָּר יַחֲכֶה לְתַבּוּאת הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה יִיחַל עַד־אֲשֶׁר יָבוֹא יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ:

(ח) כֵּן הוֹחִילוּ גַם־אַתֶּם אֲמָצוּ אֶת־לְבָבְכֶם כִּי פָנֵי הָאֲדוֹן הִנֵּה בָּאִים:

(ט) אַל־תִּלְוֶנוּ אַחִי אִישׁ עַל־רַעְהוּ וְלֹא תִאָּשְׁמוּ בַּמִּשְׁפָּט הִנֵּה הַשֹּׁפֵט עָמַד לַפֶּתַח:

(י) קָחוּ לָכֶם אַחִי לְמוֹפֶת צָרוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶרֶךְ רוּחָם הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשֵׁם יְהוָה:

(יא) הִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻשְּׁרִים כִּי הַסֶּבֶל וְכִי סִבְלוֹת אֵיזֹב הֵלֹא שְׂמַעְתֶּם וְגַם רָאִיתֶם מִה־הִיתָה אַחֲרֵיתוֹ מֵאֵת יְהוָה כִּי יִהְיֶה רַחוּם וְחַנּוּן הוּא:

12 (יב) ועתה אחי לפני כל־דבר אל־תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל־שבועה אחרת וכה יהיה דברכם הן הן או לא לא פן־תענשו במשפט:

13 (יג) אם־יצר לאיש מקם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר:

14 (יד) אם־יהיה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אתו שמן בשם יהוה:

15 (טו) ותפלה עם־אמונה תעזר לחלה ויהוה יקימונו ואם חטא ונסלח־לו:

16 (טז) לכן התנדו עונותיכם איש אל־רעהו והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כִּי־תפלת צדיק רב כחה בפעֶל־תה:

17 (יז) אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר ולא־היה מטר על־הארץ שלש שנים וששה חודשים:

18 (יח) וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה את־יבולה:

19 (יט) אחי אם אחד מקם יסור מדרך האמת ואיש אחר ישיבנו:

20 (כ) ידענא כי המשיב את־החוטא מדרך פשעו יציל נפש ממנות ויכסה על־פשעים רבים:

סלקינסון של החדשה הברית
**The New Testament in Modern Hebrew, translated
by Salkinson and Ginsberg**

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2025-05-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 26 Jul 2025 from source files
dated 7 May 2025
dd85659f-d199-5ca4-b885-26e063d3b63a